

V

- 1 Διά την παιδείουσην γράφει εις το <Πα>λαιόν ότι: Ἦτον εἷς και επαρέγγειλέν του πολλές φορές ο Μωσῆς να αφήσει τον λαόν του Θεού να στέκεται εις ειρήνην, οπού τους εἶχεν διά σκλάβους του, και εκείνος να γυρίσει εις αὐτον. Και εσφίχθη τόσον η καρδιά του, ότι ουδέν ηθέλησε να τους αφήσει. Και ο Θεός, θέλοντα διά να τον
- 5 παιδεύσει, διά να γυρίσει προς αὐτον, έστειλέν του από τες οργές αυτού. Και η πρώτη οργή ήτον αίμα. Η δεύτερη ήτον πλήθος βαθράκων. Η τρίτη ήτον μύγες πλήθος από πάσας γενεάς. Η τετάρτη ήτον κούνουπες και εσκεπάσαν την γην. Και η πέμπτη ήτον χαλάζι, και εκατάλυσεν όλα τα δένδρη. Και η έκτη ήτον θανατικόν των ζώων των πρωτοτόκων. Και η εβδόμη ήτον σκότος ψηλαφητόν, ότι ουδείς εθεώρει
- 10 εις του άλλου. Και η ογδόη ήτον ακρίς, και κατέφαγεν πάντα τον καρπόν της γης. Η ενάτη ήτον θάνατος εις όλα τα πρωτότοκα παιδιά της Αιγύπτου. Και, ουκ ήθελεν παιδευθήναι απ' ετούτες, ο Θεός έστειλεν μίαν παιδείουσιν. Και αυτή ήτον η δεκάτη, το οποίον απέθανεν ατός του με τον λαόν του όλον. Και αυτός ήτον ο φαραώσ οπού εδίωκεν τον λαόν του Θεού.

Σταματία Κολιαδήμου (επιμ.), *Άνθος των χαρίτων. Το ιταλικό πρότυπο και οι κύριες ελληνικές παραλλαγές*, αδημοσίευτη διδακτορική διατριβή, ΑΠΘ, Θεσσαλονίκη 2002.